

Publicerad 2013-11-25 21:08 av Marianne Räf

I Evighetens mitt.

Nästan fri

Vredgat hav slår törnade
grå vågor emot mina ben.

Jag tänker på Tiden som givit
mig den overall, som jag bär.

Tänker, också, på Älskaren, som
slår alla befintliga Rekord.

Att han är i livet ger mig
trygghet och lugn och glädje.

Våra dagar var räknade, - tills
vi nådde den stora Nollan.-

Nu, breder Evighet ut sig,--
ändlösa marker inför oss....

Små svarta solar, i våra hjärtan,
skiner där, - natt som dag.

Igår, jag var begravnen i
pytonormars sarkofag.

Idag, är jag en -nästan- fri
kvinna. Hur blir Morgondagen?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten